

Τ Ω Ν

ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

(Συμπράξει τινῶν πεπαιδευμένων ἐκδιδομένη παρὰ Δ. Ἀρσέλμου.)

ἌΡΙΘ. 12. Β'. ἔξαμηρίας. 1857. (Ἰουλίου.)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΥΓΙΕΙΝΗ. Περὶ αἰσθητηρίων. — ὈΡΥΚΤΟΛΟΓΙΑ. Ἀνακάλυψις ἀλμυρᾶς λίμνης. — ΒΟΤΑΝΙΚΗ. — ἈΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ. — ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ. — ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ. Περὶ ἐμπορικῶν ἐταιριῶν. — Οἰκιακὴ οἰκονομία. Πρῶτοι καὶ αὐτοσχέδιος κατασκευὴ σαπουνίου — Οἴνοποια. — ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΥΓΙΕΙΝΗ.

Περὶ αἰσθητηρίων.

Ὅρασις.

Ἔργον τῶν ὀφθαλμῶν εἶναι νὰ φέρωσιν εἰς τὸν ἐγκέφαλον τὰς εἰκόνας τῶν σωμάτων. Ἐχει δὲ μάλιστα ἐπιρροὴν εἰς αὐτοὺς τὸ φῶς· ὅταν τοῦτο ᾖναι πολὺ λαμπρὸν, τὸ ὀμμάτιον ἀποκάμνει εὐκόλως, φλογίζεται, παρὰλύεται, ἢ πάσχει ἀλλοίωσιν τοῦ κρυσταλλίνου φακοῦ, τὸν κοινῶς λεγόμενον καταρράχτην. Ὅσοι βιάζονται ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμά των νὰ προσηλῶσι τὰ βλέμματα εἰς σιλπνὰ ἢ λεπτομερῆ ἀντικείμενα, ὑπόκεινται ἐξαιρέτως εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀρρώστιας· τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ἢ ἀντανάκλασις αὐτοῦ εἰς τὴν γιόνα ἢ εἰς τὴν λευκὴν ἄμμον, αἱ ἀσρκαὶ τῆς νυκτὸς φέρουσιν ἐνίοτε τὰ αὐτὰ κακὰ ἀποτελέσματα. Διὰ νὰ φυλάξωμεν τὰ ὀμμάτια ἀπὸ τὸν ἐρεθισμὸν πολλὰ λαμπροῦ φωτὸς πρέπει νὰ τὰ σκεπάζωμεν μὲ δίοπτρα (ὀμματουάγια) κυανὰ ἢ πράσινα· τὸ ἀμυδρὸν φῶς καὶ τὰ πολὺ λαμπρὰ χρώματα ἐνεργοῦσιν ὁμοίως. Ἐνοχλεῖ δὲ ὄχι ὀλιγότερον καὶ ἡ ἀντιπαράθεσις τῶν χρωμάτων καὶ ἰδικιτέρας τινῶν βαφῶν καθὼς τοῦ κοκκίνου εἰς τὸ πράσινον.

Τὸ ὀμμάτιον δὲν ἐνοχλεῖται μόνον ἀπὸ τὸ φυσικὸν φῶς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς νυκτερινὰς ἐργασίας. Αἱ οὐσίαι τοῦ φωτὸς τὰς ὁποίας μεταχειρίζομεθα διὰ τὰς τέχνας εἶναι τὸ ἄλειμμα, τὸ ἐλάδιον, τὸ κηρίον καὶ ὁ ἀνθρακικὸς ὑδρογόνος. Τὸ ἄλειμμα ἐνοχλεῖ καὶ διὰ τὴν ὁσμὴν του, ἔπειτα τὸ φῶς του εἶναι

κυματιζόμενον. Τὸ κακὸν ἀλειμμα καὶ ἐλάδιον, ἐκτὸς τούτου, διαφθείρουσι τὸν ἀέρα, κινεῖσι βῆχην, καὶ φέρουσι πληθύναν εἰς τὸν ἐγχείραλον. Τὸ καθαριζόμενον ἔλαιον ἐλάδιον δὲν ἔχει τὰ τοιαῦτα ἐλαττώματα. Τὸ κριόν φωτίζει ὀμαλῶς, ἰσομέτρως καὶ εὐαρέστως. Πρὸ πολλῶν χρόνων μεταχειρίζονται εἰς τὴν Εὐρώπῃ τὸν ἀνθρακικὸν ὑδρογόνον. Νομίζομεν ὅτι ἡ λαμπρότης τοῦ φωτός, τὸ ὄψιον παράγει, κοπιᾷ τὴν ὄρασιν, ἐπειδὴ σκεπάζει τὰ ἀντικείμενα μὲ ἀσυνείλητον τινὰ λευκότητα καὶ διὰ τὴν συνεχῆ κίνησιν. Πρέπει ἐν γένει νὰ μετριάζωμεν τὸ πολὺ φῶς μὲ ὑαλινὰ ἀποσιλωμένα, μὲ ὑφασμα χρωματισμένον, ἢ ἄλλο τι σῶμα σκιερὸν. Ἡ γρῆσις τῶν δρυμῶν ποτῶν ἐρεθίζει καὶ φλογίζει τὰ ὀμμάτια. Ὁ θερμὸς ἀέρ ξηραίνει καὶ βλάπτει τὴν ὄρασιν, ὁ δὲ ὑγρὸς τὴν κοπιᾷ, ἐπειδὴ αναγκάζομεθα νὰ βάλωμεν τρόπον τινὰ εἰς πλειότεραν ἐνέργειαν τὰ ὀμμάτια, ὅταν εὐρισκόμεθα περικυκλωμένοι ἀπὸ παχέων ὀμίχλων. Οἱ ἄνεμοι, ἡ ψιλὴ ἄμμος φέρουσι τὸ αὐτὸ κακόν. Ἡ νησιεία, αἱ πολλαὶ φλεβοτομίαι ἀδυνατίζουν τὴν ὄρασιν, καθὼς καὶ ἡ κατὰ γρῆσις τῶν ἀφροδισίων ἡδονῶν. Ἡ δὲ κερατώδης λεγομένη βρίζα, οἱ δυσώδεις ἀέρες, καθὼς οἱ τῶν ἀποπάτων, οἱ ἀτμοὶ τοῦ μολύβδου καὶ τοῦ ὑδρογόνου ἀβρῶσιζοῦσι τὰ ὀμμάτια.

Ἀλλὰ ἡ ὄρασις πολλάκις εἶναι τόσον εὐαίσθητος, ὥστε ἐνοχλεῖται καὶ ἀπὸ τοῦ μετριώτατον φῶς. Ἡ μακρὰ ἐλλείψις τοῦ φωτός καταστάνει τὸ ὀπτικὸν νεῦρον, πολὺ εὐερέτιστον τοῦτο παρατηροῦμεν εἰς τοὺς μεταλλευτὰς καὶ τοὺς φυλακωμένους, τῶν ὁποίων πολλοὶ ἐκτεθειμένοι αἰφνηδῶς εἰς τὸν ἀέρα ἐτιφλώθησαν εὐθύς.

Μύωπες λέγονται ὅσοι βλέπουσι συγκεχυμένα τὰ μακρυνὰ ἀντικείμενα καὶ διακρίνουσι μόνον τὰ πολλὰ πλησίον ἢ ἄμεσος αἰτία τοῦ τοιούτου ἐλαττώματος εἶναι, ὅτι αἱ ἀκτίνες τοῦ φωτός συγκεντρῶνται πρῶτον καὶ χωρίζονται ἔπειτα ἀμέσως, πρὶν φθάσωσιν εἰς τὸν ἀμφιβληστροειδῆ ὑμένα τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου, εἰς τὸν ὁποῖον προξενούσιν ἐλαφρὰς καὶ συγκεχυμένας ἐντυπώσεις. Ἡ ἐξήλικσις τοῦ κερατίνου χιτῶνος, εἴτε τὸ λευκὸν τοῦ ὀμματίου, ἢ πληθὺς τῶν ὑγρῶν τοῦ ὀμματίου, ἢ ὑπερβολικὴ πυκνότης τοῦ υαλώδους φακοῦ, ἢ ἡ πρὸς τὰ ἔξω τοῦ ὀμματίου πλησιάζει αὐτοῦ, δύνανται νὰ φέρωσι τὴν μυωπίαν. Τότε ἡ διάθλασις (εἴτε ὁ χωρισμὸς) τῶν ἀκτίνων γίνεται πάλιν μεγαλύτερη, ὅθεν τὴν ὀλιγοσέουσαν, φέροντες δίοπτρα κολλὰ, τῶν ὁποίων καταστάνομεν τὴν ἐσίαν μᾶλλον καὶ μᾶλλον μακρύτεραν, ἐφ' ὅσον γράσται ὁ ἄνθρωπος. Ἡ πρεσβυωπία προέρχεται τὸναντίον ἀπὸ τὴν ἐλλείψιν τῆς διάθλαστικῆς δυνάμεως τοῦ ὀμματίου. Ὅθεν δὲν βλέπει εἰμῆ

μόνον τὰ ὀπωσῶν μακρυνόμενα ἀντικείμενα. Ἡ πρεσβυωπία συμβαίνει περὶ τὰ 50 ἔτη. ἔχει δὲ αἰτίας πρωτίτας τὴν ὀλιγοσέουσιν τῶν ὑγρῶν τοῦ ὀμματίου, τὴν ἐλάττωσιν τῆς εὐαίσθησις καὶ τὴν ἤδη ἀρχομένην ἀκεραιότητα τοῦ υαλώδους φακοῦ. Καθ' ὅλας αὐτὰς τὰς περιστάσεις αἱ ἀκτίνες δὲν συνέρχονται ἀρκετὰ, καὶ καταντᾷ εἰς τὸν ἀμφιβληστροειδῆ ὑμένα τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου πρὶν σχηματίσωσι τὴν κορυφὴν τοῦ κώνου. Τὸ πάθος τοῦτο κυριεῖται μάλιστα τοὺς γέροντας, ἀλλ' εὐρίσκεται ἐνίοτε καὶ εἰς τοὺς νέους. Συμβαίνει ἔπειτα νὰ ἦναι τοῦτο τὸ ὀμμάτιον πρεσβυωπικόν, ἐκεῖνο δὲ μυωπικόν. Ἡ μυωπία ἐλαττοῦται προχωρούσας τῆς ἡλικίας, ἐπειδὴ ὀλιγοσέουσι τὰ ἱγρὰ τοῦ ὀμματίου, καὶ πολλάκις μύωπες ἔγιναν πρεσβύωπες. Ἡ πρεσβυωπία διορθοῦται μὲ κωμπύλα δίοπτρα. (3.)

ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΑ.

Ἀνακάλυψις ἀλυμνῶς λίμνης.

Εὐρίσκεται εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν, ἐπάνω ὀροπέδου ὑψηλοῦ λίμνη ἀλυμνὰ ὠσειδῆς κατὰ τὸ σχῆμα καὶ ἔχουσα τριῶν μιλίων (πλήθρων) ἔκτασιν ὅταν τὴν ἴδαμεν, λέγει, ὁ K. Pringle, αἱ ὄχθαι τῆς λίμνης καὶ μέρη μέρους τῆς ἐπιφανείας τῆς ἦσαν σκεπασμένα ἀπὸ στοιβάδα ἄλατος, μεταξὺ τοῦ ὁποῖου ἔβλεπέ τις κρύσταλλα μικρὰ καὶ λευκὰ ὡς χιῶν ἢ χειμερινὴν τρόπον τινὰ θέα τῆς λίμνης ταύτης προξενεῖ ὠραίαν καὶ περιεργὸν ἀντιπαράθεσιν μὲ τὰ κκτάπικνα καὶ ὑψηλὰ φυτὰ τῶν παραποταμίων ἐκείνων. Ἀειθαλῆ καὶ χερσίεντα δένδρα, καθὼς ἡ ἀκακία, συνεπλέκοντο μὲ βράτους καὶ ἄλλους θάμνους, καθὼς εἶναι ἡ Ἀφρικανικὴ Portulacea, ἢ Grassule, πολυειδεῖς ἀλόκι, κτλ. αἱ ὑπῆαι ἐστεφανοῦντο ἀμοιβαίως μὲ μεγαλοπρεπεῖς ἐρυθρὰς τιάρας. Ἐπάνωθεν δὲ τούτων ὄλων σαλεύουσι γιγαντιαία εὐρύσβια, ἐκτείνοντα μακρὰν τὴν ἀρύλλους αὐτῶν βραχίονας. Τὸ πᾶν δὲ τοῦτο χρωματιζόμενον μὲ ἐλαφρὰν ῥοδοειδῆ βαφὴν ἀπὸ τὸν δοῦμενον ἧλιον ἀπετέλουν τερπνὸν καὶ ζωγραφικώτατον θέαμα.

(The Athenaeum).

ΒΟΤΑΝΙΚΗ.

Ἡ περὶ τὰ ἄνθη φιλοκαλία αὐξήσει τόσον εἰς τὰς μεγάλας καὶ λαμπρὰς πόλεις, ὥστε κατήντησεν ἰδιαιτέρα βιομηχανία. Ἄνθη σολίζουσι τὰς μεγάλας ἐσπερινὰς συνελύσεις τῶν χειμῶνα καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ὠραίων γυναικῶν, κάσσαι καὶ γάστραι μικραὶ καὶ μεγάλαι, φέρουσαι πολυποικίλα ἄνθη ἢ

θάμνους πολυειδείς καὶ μάλις ἀειθαλῆς διατίθενται θεατρικώτερα εἰς τὰ διάφορα μέρη τῶν θαλάμων, ὥστε οἱ ἄνθρωποι εὐρίσκονται περικυκλωμένοι ὡς εἰς κήπον ἀπὸ τὰ φυτὰ, τὰ ὁποῖα πολλαπλασιάζουσι πανταχόθεν μὲ τὴν ἀντανάκλασιν οἱ καθρέπται. Ὁ φυσικὸς αὐτὸς στολισμὸς ἐκτείνεται ὁμοίως εἰς τὰς αὐλὰς, τὰς κλίμακας, τὰ περιστύλια καὶ τὰς διόδους τῶν μεγάλων οἰκῶν. Πολλάκις εἰς ἓνα χορὸν διὰ τὴν μίσθωσιν μόνων τούτων τῶν καλλωπισμάτων ἐδαπανήθησαν 7,900 φράγκα εἰς τοὺς Παρισίους. Ὄταν οἱ χοροὶ πολλαπλασιάζονται, ἡ τιμὴ τῶν ἀνθῶν αὐξάνει τόσον, ὥστε μία καμελία ἐτιμήθη ἀπὸ 10 ὡς 24 φράγκα. Ἡ κατασκευὴ τῶν πολυανθῶν ὀσφραδίων (bouquets) κατήντησε ὡσάκτως ἔργον ἰδιαιτέρας ἐπιμελείας, καὶ ἤδη γίνεται μεγίστη ἐξαγωγή τῶν τοιούτων καλλωπισμάτων ἀπὸ ἐπίσημον τινὰ εἰς τοῦτο τεχνήτριαν εἰς πολλὰς βασιλικὰς καθέδρας τῆς Εὐρώπης. Συντίθενται δὲ καὶ συναρμολογούνται ἀπὸ διάφορα ἄνθη καὶ φυτὰ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου. Εἰς μίαν μόνον ἑσπέραν, λέγει ὁ νέος ὑποκόμης Henricart de Thury ἐπωλήθησαν 4,000 πολυανθῆ ὀσφράδια διὰ 20,000 φράγκα, ἀνὰ 5 τὸ καθέν.

Εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς δρόμους καὶ μάλις εἰς τὰς μεγάλας γεφύρας τῶν Παρισίων ἀπαντᾷ τις γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι προσφέρουσι δι' ἑν ἢ δύο σολδία εἰς τοὺς διαβάτας ὠραιότατα ὀσφράδια ἴων καὶ διαφόρων ἄλλων ἀνθῶν. Δις τῆς ἐβδομάδος συγκομίζονται πλῆθος δένδρων, θάμνων καὶ ἀνθῶν εἰς γάστρας, εἰς κάσσας, εἰς κάνιστρα καὶ γεμίζουσι ὀλόκληρον ἀγορὰν, ὅπου ἄνδρες καὶ γυναῖκες φέρονται παμπληθῶς διὰ νὰ ἐκλέξωσι ὅ,τι νοσιμεύονται πλείοτερον· μεγάλα καὶ κομψότατα ἐνδεδυμένοι κυρία καταδέχονται νὰ βαστάζωσι εἰς τὰς ἀπαλὰς αὐτῶν καὶ λευκωλένους χεῖρας ὡς τὴν οἰκίαν μικρὰν γάστραν ἀνθοφόρων φυτῶν. Ἐπέκεινα τῶν 1,000 ὀσφραδίων ἀπὸ ἑα πωλοῦνται εἰς τοὺς δρόμους κτλ.

Εἰς τὰς μακρὰς ταύτας παρατηρήσεις παρεξετράπημεν βλέποντες τὴν ἀθλιότητα τῆς σημερινῆς γεωργίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἄλλοτε ἤκμαζε τόσον. Ἀπὸ τὸν Ἀριστοφάνην μανθάνομεν ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας μάλις ἀπαράλλακτα καθὼς σήμερον εἰς τὴν μητρόπολιν τῆς Γαλλίας ἐπωλοῦντο ἐν μέσῳ τοῦ χειμῶνος διάφορα ἄνθη ὀνομαστὶ ἑα. Δὲν ὑπάρχει ἐπιτήδευσις ἄλλη τόσον τερπνὴ καὶ ἱγεινὴ ὅσον ἡ κηπουρικὴ, ὅθεν εὐχόμεθα νὰ τὴν ἴδωμεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν βαθμηδὸν ἐπὶ τὸ κρεῖττον προβαίνουσαν καὶ τελειοποιουμένην. (3.)

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.

Ἰπάρχουσιν εἰς τὴν Ῥώμην ὑπόγεια, τούτεσι κρυφὰ ἐργαστήρια γλυπτικῆς, ὅπου οἱ τεχνίται κατασκευάζουσιν ἀδιακόπως βραχιόνας κομμένους ὡς τὸν ἀγκῶνα, κεφαλὰς θεῶν, πόδας σατύρων, θώρακας ἢ προτομάς διαφόρου μεγέθους, ἐφεύρηκαν μάλις ὑγρὸν τι τὸ ὅποσον χυνόμενον εἰς τὰ μάρμαρον δίδει εἰς αὐτὸ χρῶμα ἀρχαιότητος. Εὐρίσκονται δὲ εἰς τοὺς ἀγροὺς διεσπαρμένοι ποιμένες φέροντες τὰ ποίμνιά των πλησίον τῶν ἀρχαίων ἐρείπιων καὶ περιμένοντες τοὺς ξένους. Ἐκεῖ διηγοῦνται εἰς ταύτους τὰς θαυμασίας ἀνασκαφὰς, τὰς ὁποίας ἐκτελοῦσι καθ' ἡμέραν χωρὶς πολὺν κόπον. Οἱ Ἄγγλοι μάλις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπατῶνται ἀπὸ τοὺς πανούργους καὶ δολίους αὐτοὺς ἀρχαιοκαπήλους, ἐπειδὴ προσφέρουσιν ἀδράς ποσότητας, εἰς τοὺς ὑπηρετάς τούτους τῆς μεγάλης τῶν γλυπτῶν ἐταιρείας, οἱ ὅποιοι γνωρίζουσι πάντοτε ποῦ πρέπει νὰ σκάψωσι. Κατ' ἀρχὰς φαίνονται ὅτι δὲν ἐπέτυχον, περιφέρονται ὡδε κακεῖσε, ἀγωνιῶσι, συλλογίζονται, ἀλλὰ τέλος πάντων εὐρίσκουσι τὴν φλέβα τοῦ ἀρχαιολογικοῦ θησαυροῦ, καὶ ἀνταμείβονται πλουσίως διὰ τοὺς κόπους των. Ἡ Ἀγγλία, ὡς λέγεται, εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἀρχαιότητος ἐξ μηνῶν. Ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι τῶν νομισμάτων δὲν ἀναχωροῦσιν ἀπὸ τὴν Ῥώμην μὲ κενὰς χεῖρας, ἐπειδὴ σφυροκοποῦνται ἀκαταπαύστως καὶ σημαντοῦνται ἀποινὴ διάφοροι νομίσματα μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Καίσαρος, Ἀδριανοῦ, Τίτου, Ἡλιογαβύλλου. Τὰ νομίσματα αὐτὰ διασφύρουσι οἱ τεχνίται μὲ τὰς λαβίδας, καὶ τὸ βινίον, ἢ τὰ φθειροῦσι μὲ διάφορα ὑγρὰ, διὰ νὰ φανῶσι παλαιά. (2.) (Μερὶ Συνταγματ.)

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ.

Περίεργα φαινόμενα τινῶν ποταμῶν.

Ὡς ὠραιότατον θέαμα περιγράφουσιν οἱ περιηγηταὶ καὶ ὀνομαστὶ ὁ Σατωῖ βριάντ τοὺς καταβράκτας τοῦ Νιαγαρά μεταξὺ τῶν δύο λιμνῶν Ἑρτέ καὶ Ὀντάριο εἰς τὴν χώραν τοῦ Καναδά.

Ὁ ποταμὸς διαιρεῖται ἀπὸ νησὺν τινα εἰς δύο μέρη ἐκεῖ, ὅπου φαίνεται ὁ καταβράκτης. Ἐκ τούτων δὲ τὸ μὲν πρὸς τὰς ἠνωμένας ἐπαρχίας ἔχει 350 ὀργυίας πλάτος, τὸ δὲ πρὸς τὸν Καναδὴν 600. Τὰ ὕδατα πίπτουσιν εἰς μὲν τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀπὸ ὕψος 162 ποδῶν, εἰς δὲ τὸ ἄλλο 163, ὁ θόρυβος καὶ φλοῖσχος τῶν κυμάτων, ἀκούεται δύο λεῖγας μακρὰν πυκνὸν νέφος φαίνεται ὅτι περικυκλίνει πάντοτε τὸν καταβράκτην, καὶ νομίζει τις ὅτι τὸ ὕδωρ πίπτει ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Ἀλλ' ἐκ διαλειμμάτων τὸ νέφος τοῦτο

διαλυόμενον ἀποκαλύπτει εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τὰς λίμνας καὶ τὰ δάση ὀπίσθεν τοῦ ποταμοῦ. Τὸν χειμῶνα τὰ ὕδατα παγίνουσιν ὑπεράνωθεν τοῦ καταρράκτου, ὅταν δὲ ἀναλύσῃ ἡ ἐπιφάνεια, πίπτουσι μὲ τρομακτικὸν ἦχον καὶ σεισμὸν φοβερόν, εὗλοι πάγου κρέμανται ἀπὸ τὸ ὕψος, ἐνῶ ἄλλοι ἀναπηδῶσιν ἀπὸ τὸ βάθος.

Ἄλλος ποταμὸς μικρότερος ὁ Μοντμορενσὺς, ἔχων 100 μόνον πόδας πλάτους, ἐκβάλλων ὁμῶς ἀπὸ δύο μεγάλους πυλῶνας τρυπημένους εἰς ὄρθιον βράχον κρημνίζεται κατὰ κάθετον ἀπὸ 242 ποδῶν ὕψος.

Ὅταν ἔχωμεν τοιαῦτα παραδείγματα καταρράκτων εἰς τὸν νέον κόσμον, δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ θαυμάζωμεν, καθὼς οἱ παλαιοὶ, (οἱ ὅποιοι, ὡς ἐν παρόδῳ, ἐθαύμαζον εὐκόλως τὰ μικρὰ πράγματα) τοὺς καταρράκτας τοῦ Νείλου, ἐπειδὴ δὲν ἐμβραίνουσιν οὔτε ὀπισσοῦν εἰς σύγκρισιν· εὐρίσκονται δὲ ὡς ἀξιοθέατοι καταρράκται τούτου τοῦ ποταμοῦ, ὅχι εἰς τὴν χαμηλὴν ἢ Κάτω Αἴγυπτον, καθὼς πάλαι ἐνόμιζον οἱ ἀρχαῖοι, ἀλλ' εἰς τὴν Ἄβυσσηνίαν καὶ Νουβίαν. Ἐνδέχεται ὁμῶς νὰ ἔχασαν τὸ ὕψος των οἱ Νηλῶοι οὗτοι καταρράκται. Ἐπειδὴ γνωρίζομεν ὅτι τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τοὺς καταρράκτας τῆς Τογκούσσας εἰς τὴν Σιθέρην.

Ὁ καταρράκτης τοῦ Ρίο τῆς Βουργίας (εἰς τὴν Μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν), ἔχει 600 σχεδὸν ποδῶν ὕψος, ὁ δὲ τῆς Γαβαρνίας παρὰ τὰ Πυρρηναία τῆς Γαλλίας ὡς 1,000 πόδας. Ἄς φαντασθῶμεν τὴν ἄφθονον ταύτην βροχὴν διεσκορπισμένην ὡς διὰ μαγείας εἰς ἀναριθμήτους πομφύλους, ὅπου διαθλώμενοι αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου σχηματίζουσιν ὠραιστάτην ἴριν.

Μεταξὺ τῶν ποταμῶν τῆς Εὐρώπης ὁ ἔνδοξος Ῥοδανὸς πάσχει παράδοξον καὶ αὐτὸς πάθος, ἐπειδὴ ἐκλείπει διὰ μιᾶς, ἀλλὰ πρὸς καιρὸν, πλησίον τοῦ Σευσσέλ μεταξὺ τῆς Σαβανδίας καὶ Γαλλίας, καὶ ἀντὶ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον του βυθίζεται καὶ βέει ὑπόγειος, καὶ πάλιν ἀναφαίνεται μίαν λεύγαν μακρὰν.

Εὐρίσκονται δὲ καὶ ἄλλοι ποταμοὶ ἀνάλογοι εἰς τὴν Γαλλίαν, ὁ δὲ Γουαδιάνης εἰς τὴν Ἰσπανίαν χάνεται καὶ αὐτὸς μεταξὺ τῶν ἀμμοδῶν καὶ ἐλωδῶν τύπων, ἔπειτα ἀναφαίνεται περαιτέρω μεγαλήτερος.

Ἀλλὰ τὸ παραδοξότατον τῶν τοιούτων θαυμάτων συνέβη περὶ τὰ 1752 εἰς τὸ Rio del Norte, ἐπειδὴ οἱ κάτοικοι εἶδον διὰ μιᾶς τὸν μέγαν αὐτὸν ποταμὸν ξηραμένον καὶ εἰς διάστημα πενήκοντα λευγῶν δὲν ἐφαίνετο πλέον οὔτε ῥαγὶς ὕδατος. Ὅλος ὁ ποταμὸς ἦτο καταχωσμένος εἰς χαράδραν τινα

μεγάλην, ἡ ὁποία ἐσχηματίσθη νεωστὶ καὶ μόλις μετὰ τινος ἐβδομάδας ἀνέλαβε τὸ πρῶτόν του βέυμα.

Ὁ μεγαλοπρεπὴς ποταμὸς τῆς Ῥωσσίας Βόλγας σκεπαζόμενος καὶ εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη ἀπὸ παχὺν πάγον, ἔχει ἐκ διαλειμμάτων τινὰ σόματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξέρχεται πάντοτε καπνὸς ὡς νὰ ἀνέπνευ ἀπ' αὐτὰ· τὰ σόματα δὲ αὐτὰ γίνονται πολὺ ἐπικίνδυνα εἰς τοὺς ὁδοιπόρους, αἱ ὁποῖαι περῶσι τὴν πλατυτάτην αὐτοῦ ἐπιφάνειαν τὸν χειμῶνα μὲ χαμουλικούς (σάνικας).

Ὅλοι σχεδὸν οἱ ποταμοὶ ὅσοι βέουσι μεταξὺ τῶν τροπικῶν διὰ εἰς τὸ διακεκαυμένον εἴτε τὸ ζεστότατον τῆς γῆς καὶ κεντρικὸν κλίμα ὑπεργειλίζουσι κατὰ πᾶν ἔτος καὶ πλημμυροῦσι καθὼς ὁ Νείλος. Οἱ παλαιοὶ δὲν ἐγνώριζον τὴν αἰτίαν τοῦ φαινομένου τούτου, ἀλλὰ τὴν σήμερον θεωρεῖται ὡς βέβαιον ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὰς μεγάλας καὶ βαρβαρῆς βροχὰς, αἱ ὅπαι συμβαίνουσιν εἰς τὴν διακεκαυμένην ζώνην μετὰ τὸ θερινὸν ἡλιοστάσιον, δηλ. 21 Ἰουνίου. Αἱ βροχαὶ αὗται αἰχάνουσαι τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν τοῦ ποταμοῦ, τὴν βιάζουσι νὰ γυρῇ εἰς τὴν πεδιάδα. Ὁ Νείλος μάλιστα ἰδιαιτέρως σκορπιζόμενος φέρει εἰς αὐτὴν παχυσίαν τινα ὕλην πολλὰ καρποφόρον, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Αἴγυπτος χρεωστὴ ὅλον τὴν γεωργικὸν πλοῦτόν της καὶ τοὺς διπλοὺς θερισμοὺς της.

Εὐρίσκονται τινες ποταμοὶ, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουσι φανεράν ἐκβολὴν, καὶ τοιοῦτοι εἶναι ὁ Ῥήνος μέγας καὶ ἰχθύροτος ποταμὸς τῆς Γερμανίας, ὅστις ἐν μέρει μὲν καταπνιόμενος εἰς ἀμμώδεις τόπους, ἐν μέρει δὲ διασχίζόμενος καταβαίνει ὡς ἀπλοῦς καὶ ἐντελής μίαν ρύακ' εἰς τὴν θάλασσαν (2).

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Περὶ ἐμπορικῶν ἐταιριῶν.

Τέσσαρα εἶδη ἐμπορικῶν ἐταιριῶν διακρίνει ὁ νόμος μας,

Α. Τὴν ὁμόρρυθμον (société en nom collectif)· β'. τὴν ἐπερὸξυθμον (société en commandite)· γ'. τὴν ἀιώνιον· δ'. καὶ τὴν μετοχικὴν (société en participation).

§. α.

Ὁμόρρυθμος εἶναι ἡ συσταμένη μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων ἐμπόρων σκοπὸν ἐχόντων νὰ συνεμπιρῶνται ὑπὸ ἐπωνυμίαν ἐταιρικὴν.

Ὅλοι οἱ συνεταιροὶ, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἀναφέρονται εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς ἐταιρίας ἐγγραφον, ὑπόκεινται ἀλλήλο-γγίως εἰς ὅλας τὰς ὑπο-

χρεώσεις τῆς εταιρίας, ἂν καὶ ὑπογεγραμμένας παρ' ἐνός μόνου τῶν συνεταίρων ὑπὸ τὴν εταιρικὴν ὄμως ἐπωνυμίαν.

Τὸ κεφάλαιον αὐτῆς τῆς εταιρίας σύγκειται ἐξ ὧσων πραγμάτων καταθέτουν οἱ συνεταῖροι εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς συστάσεώς της, καὶ ἐξ ἐκείνων, ὅσα ἕκαστος αὐτῶν ἀποκτᾷ διαρκούσης τῆς εταιρίας καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτῆς ὅσα δὲ πράγματα συνεταῖρός τις ἀποκτήσῃ δι' ἰδίον του λογαριασμὸν ἂν καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εταιρίας, καὶ μὲ τὰ εταιρικά χρήματα, δὲν γίνονται κοινὰ, ἀλλ' ὁ συνεταῖρος χρεωθεῖ μόνον εἰς τὴν εταιρίαν τὴν ποσότητα, τῆς ὁποίας ἔκαμε χρῆσιν. Εἶναι μολταῦτα ἄξιον παρατήρησεως ὅτι ἐὰν ἡ ἀγορὰ, τὴν ὁποίαν ὁ συνεταῖρος ἔκαμε διὰ λογαριασμόν του, ᾖναι συμφέρουσα εἰς τὴν εταιρίαν καὶ ἀνήκει εἰς τὸ εἶδος τοῦ ἐμπορίου, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἀσχολεῖται, ἡ εταιρεία δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὸ μέλος τοῦτο νὰ ἀφήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν δι' ἰδίον αὐτοῦ λογαριασμὸν γενομένην ἀγορὰν, καθότι ὅλοι οἱ συνεταῖροι ὀφείλουν νὰ σκοπεύουν πρὸ πάντων τὸ ὄφελος τῆς εταιρίας, καὶ νὰ μὴ προτιμῶσιν αὐτοῦ τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντά των.

§ 6.

Ἐτεροῦρυθμος εταιρεία εἶναι ἡ συσταινομένη μεταξύ ἐνός ἢ πολλῶν συνεταίρων ἀλληλεγγῶς ὑπευθύνων, καὶ ἐνός ἢ πολλῶν συνεταίρων, οἱ ὅποιοι καταβάλλουν μόνον ὠρισμένην τινὰ χρηματικὴν ποσότητα, καὶ ὀνομάζονται ἐτεροῦρυθμοὶ συνεταῖροι, ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ λαμβάνουν ῥητὸν μερίδιον ἀπὸ τὰ κέρδη τῆς εταιρίας, ἐν περιπτώσει δὲ ζημίας νὰ μὴ ἐνέχωνται περισσότερον τῶν παρ' αὐτῶν καταβληθέντων κεφαλαίων.

Ἡ εταιρικὴ ἐπωνυμία (raison sociale) τῆς εταιρίας ταύτης σύγκειται ἐκ τῶν ὀνομάτων μόνων τῶν ὁμοῦρυθμων συνεταίρων. Ἄν εἶχεν ἄλλως, τὸ κοινὸν ἤθελεν ἀπκτᾶσθαι εἰς τὰς πρὸς τὴν εταιρίαν σχέσεις του, ὑπολαμβάνον ὡς ἀλληλεγγῶς καὶ ὡς συνυποχρέους διὰ τὰς πράξεις τῆς εταιρίας, συνεταῖρους οἱ ὅποιοι δυνάμει τοῦ εταιρικοῦ συναλλάγματος διετήρησαν εἰς ἑαυτοὺς τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐτεροῦρυθμοῦ.

Ὁ ἐτεροῦρυθμος συνεταῖρος δὲν δύναται νὰ κάμῃ κάμμίαν πράξιν διαχειρίσεως, ἢ νὰ ἐργασθῇ εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς εταιρίας, οὐδὲ κατ' ἐπιτροπὴν. Ὁ νόμος ἠθέλησε μὲ τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην νὰ ἀσφαλίσῃ τὰ συμφέροντα τῶν ὁμοῦρυθμων καὶ ἀλληλεγγῶν συνεταίρων, τὰ ὅποια ἐνδέχεται νὰ διακινδυνεύσῃ μία τολμηρὰ καὶ ἀσυλλόγιστος ἐπιχείρησις τοῦ ἐτεροῦρυθμοῦ συνεταίρου, ὅστις, μὴ ἐνεχόμενος εἰς πλεον τοῦ καταβληθέντος κεφαλαίου, δύναται εὐκόλως νὰ ἐξωκεῖλῃ εἰς τοιαύτας ἐπικινδύνους ἐργασίας.

ἂν ἐναντίον τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ νόμου, ὁ ἐτεροῦρυθμος συνεταῖρος ἐπεμβῇ εἰς τὴν εταιρικὴν διαχείρισιν, ὑπόκειται ἀλληλεγγῶς μὲ τοὺς ὁμοῦρυθμοὺς συνεταῖρους εἰς ὅλα τὰ χρεῖα καὶ εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῆς εταιρίας. Ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἐτεροῦρυθμὸς τις συνεταῖρος κατέστη ἀλληλεγγῶς δι' ἐπεμβάσεως αὐτοῦ εἰς τὰς εταιρικὰς πράξεις, δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου τὸ ὁποῖον κηρύττει ἀπαράδεκτον τοιαύτην ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ περιεχομένου τῶν καταστατικῶν τῆς εταιρίας ἐγγράφων, καθότι ἡ ἀπόδειξις αὕτη ἀφορῶσα περιστατικὰ μεταγενέστερα τοῦ καταστατικοῦ ἐγγράφου, δὲν εἶναι ἀπόδειξις κατὰ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ.

§ 7.

Ἀνώνυμος εταιρεία λέγεται ἐκείνη, δι' ἧς δύο ἢ πολλοὶ ἄνθρωποι συμφωνοῦν νὰ ἔχουν μέρος εἰς τινὰ ἐπιχείρησιν διευθυνομένην παρ' ἐνός ἢ τινῶν ἐξ αὐτῶν. Αὕτη δὲν λαμβάνει εταιρικὸν ὄνομα, οὔτε ὀνομάζεται μὲ τὸ ὄνομά τινος συνεταίρου, διακρίνεται δὲ διὰ τῆς ὡς ἐκ τοῦ εἴδους τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς ἐπωνυμίας.

Σκοπὸς τῶν ἀνωνύμων εταιριῶν εἶναι πρὸ πάντων νὰ εὐκολυνθῇ ἡ ἔνωσις πολλῶν μικρῶν κεφαλαίων, τὰ ὅποια, ἐνῶ μεμονωμένα δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσουν εἰς κάμμίαν ἐπωφελεῖ καὶ σπουδαίαν ἐπιχείρησιν, ἐνούμενα ἀποτελοῦν ποσότητας ἱκανὰς πρὸς σχηματισμὸν καὶ συντήρησιν μεγάλων ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, καὶ χορηγοῦν, ὡς καὶ αἱ ἐτεροῦρυθμοὶ εταιρίαι, τὰ μέτα τοῦ νὰ λάβῃ τις μέρος εἰς τὰς ὠφελείας τοῦ ἐμπορίου χωρὶς νὰ ἐκτεθῇ εἰς ἀόριστον εὐθύνην καὶ κίνδυνον.

Τὰ κεφάλαια τῆς ἀνωνύμου εταιρίας διαιροῦνται συνήθως εἰς μερίδια, καὶ πολλάκις εἰς κλάσματα μεριδίου ἰσότημα, τὰ ὅποια δύνανται νὰ ἀποκτηθῶσι δι' ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς εταιρίας, καὶ μεταβιβάζονται εἴτε διὰ παραχωρήσεως εἴτε δι' ὀπισθογραφήσεως, ἐὰν ᾖναι εἰς διαταγὴν.

Οἱ κηρόνες τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου ὡς πρὸς τὴν ἱκανότητα, ἧτις ἀπαιτεῖται ἐκ μέρους τοῦ θέλοντος νὰ μετέλθῃ τὸ ἐμπόριον, δὲν ἐφαρμύζονται εἰς τὰς ἀνωνύμους εταιρίας. Δὲν ἀπαιτεῖται ἄλλη ἱκανότης παρὰ νὰ δύναται τις νὰ διαθέσῃ τὴν ποσότητα, δι' ἧς θέλει ἀποκτήσῃ ἐν ἡ περισσότερᾳ μερίδιᾳ, ἐν ἡ περισσότερᾳ κλάσματᾳ μεριδίου.

Ἡ ἀνώνυμος εταιρεία δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰμὴ διὰ βασιλικῆς ἀδείας καὶ ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς ἐγγράφου. Ἡ διάταξις αὕτη ἦτον ἀναγκαία διὰ νὰ προλαμβάνοντα: κατὰ τι αἱ τόσον κοινὰ εἰς τὰ τοιαῦτα

είδη τῶν ἐταιριῶν ἀπάται, καὶ διὰ τὴν βεβαιοῦται ἡ ἀρχὴ ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς ἐταιρίας δὲν προσβάλλουν γενικῶς συμφέροντα.

Μὲ ὅλας αὐτάς τὰς προφυλάξεις τοῦ νόμου, εἶναι ἔργον παντός φρονίμου ἀνθρώπου πρὶν ἀποφασίσῃ νὰ ριψοκινδυνεύσῃ τὰ γνήματά του, νὰ λάβῃ ὅλας τὰς ἀναγκαίαις πληροφορίας ὡς πρὸς τὸ ἀξιοῦσθαι τῆς ἐταιρίας, καὶ τότε μόνον νὰ τὰ καταβάλῃ.

Δὲν εἶναι σπάνιον, λέγει ἕνας συγγραφεὺς, νὰ ἴδῃ τις ἑτεροδόξους ἢ ἀνωμότους ἐταιρίας, εἰς τῶν ὁποίων τὸ καταστατικὸν ἐγγράφον ἐκτιμᾶται τὸ ἐταιρικὸν κτῆμα εἰς 1,000,000 δραχμῶν, ὅταν δὲ βιασθεῖν οἱ συνεταῖροι νὰ τὸ πωλήσῃ δὲν τοῖς δίδει περισσότερον τῶν 100,000. Τοιαύτη διαφορὰ τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος προκύπτει, ἢ διότι ἡ ἐκτίμησις ἔγινεν ἀπὸ ἀμαθεῖς καὶ ἀπειροῦς πραγματογνώμωνας, ἢ διότι οὗτοι ἠθέλησαν νὰ χαρακτηθῶν ἐκ φιλίας ἢ διαφθορίας, ἢ διότι ἐλογηρίασθη ἀπ' ἀρχῆς ἡ ἀξία, τὴν ὁποίαν τὸ κτῆμα ἠθέλει ἀποκτήσει ἐὰν ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ διεκλύνητο μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἐπιτυχίαν. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος, ὅστις τὸ ἤγινε 100,000 δραχμῶν, καὶ ὅστις μὲ ἀπατηλὰ μέσα κατώρθωσε νὰ εὔρῃ μετόχους διὰ 1,000,000, κηρύττεται εἰς κατάστασιν πτωχύσεως ἐπὶ λόγῳ ὅτι ἡ ἐπιχείρησις δὲν δύναται νὰ προδεύσῃ. Οἱ μέτοχοι βιάζονται νὰ πωλήσῃ τὸ κτῆμα, τὸ ὁποῖον τοῖς δίδει 100,000 δραχμῶν ἀντὶ 1,000,000 καὶ οὕτω καθεὶς ἐξ αὐτῶν λαμβάνει 10 τοῖς 100 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου του, ὃ δὲ διαχειριστὴς τῆς ἐταιρίας μένει κύριος 900,000 δραχμῶν ἀντὶ τοῦ κτήματος τῶν 100,000, τὸ ὁποῖον πρότερον εἶχε.

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα παρόμοια σκάνδαλα συνέβησαν συχνότατα, καὶ θέλουσιν συμβαίνει ἐν ὅσῳ οἱ μέτοχοι δὲν ἐννοήσῃν ὅτι εἶναι ἀναπόφευκτον δι' αὐτοὺς νὰ ἐξετάζῃ τὸ μῖνον τῶν τῆν ἀξίαν τοῦ ἐγγυωμένου τὰ κοινὰ τῶν συμφέροντα κτήματος, νὰ ἀνακρίνουν μετ' ἐπιμελείας τοὺς ὄρους τοῦ καταστατικοῦ ἐγγράφου, νὰ γνωρίσῃν τέλος τοὺς διαχειριστάς, τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν τιμιότητά των. Ὁ νόμος βοηθεῖ τοὺς ἐργηγορότας καὶ οὐχὶ τοὺς βαρῆως κοιμωμένους. Μὲ τὴν ἀδειαν τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις χορηγεῖ πρὸς σύστασιν μιᾶς ἀνωμόμου ἐταιρίας δὲν ἐγγυᾶται τίποτε, ἀλλὰ χορηγεῖται μάλιστα εὐθὺς ὅπου δὲν φαίνεται νὰ κινδυνεύῃ ἡ κοινὴ εὐταξία ὡς ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐταιρίας καὶ ὡς ἐκ τῶν κυριωτέρων συνθηκῶν τῆς.

§. δ'.

Αἱ μετοχικαὶ ἐταιρίαι ἀποβλέπουσιν μίαν ἢ περισσότερας ὀρισμένας ἐπιχειρήσεις· τὰ δὲ ἀντικείμενα αὐτῶν, ὁ σχηματισμός των, ἢ περὶ τὴν μετοχὴν

ἐκάστου ἀναλογία καὶ αἱ λοιπαὶ συνθεταὶ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς μεταξὺ τῶν μετόχων συμφωνίας. Πρὸς σύστασιν αὐτῶν δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἐγγράφα· ἡ ὑπαρξίς των ἡμπορεῖ ν' ἀποδειχθῇ διὰ τῆς ἐμφανίσεως τῶν βιβλίων καὶ τῆς ἀλληλογραφίας, ἢ καὶ διὰ μαρτύρων, ἂν τὸ δικαστήριον κρίνῃ δεκτὴν τὴν διὰ μαρτύρων ἀπόδειξιν.

Ὁ κυριώτερος χαρακτήρ, διὰ τοῦ ὁποῖου ἡ μετοχικὴ ἐταιρεία διακρίνεται ἀπὸ τὰς ἐπιλοίπους εἶναι ὅτι αὐτὴ ἀφορᾷ μίαν ἢ πολλὰς ἐμπορικὰς πράξεις, τῶν ὁποίων τὸ ἀντικείμενον εἶναι ἤδη γνωστὸν εἰς τὰ μέρη, καὶ ἣτις διαρκεῖ ἕως οὗ αἱ πράξεις αὗται τελειώσῃν, ἐνῶ αἱ ἄλλαι ἐταιρίαι σχηματίζονται ἐπὶ σκοποῦ ἐπιχειρήσεων συνεχῶν, ἀπροσδιορίστων κατὰ τὸ εἶδος των, καὶ τῶν ὁποίων ἡ φύσις καὶ ἀνάγκη ἀναφέρεται μὲ τὸν καιρὸν. Οὕτως ἡ συμφωνία, τὴν ὁποίαν δύο ἢ πολλοὶ συνεταῖροι κίμνουν νὰ ἀγοράσῃν ὁμοῦ ποσότητά τινος οἴτου διὰ νὰ τὸν μεταπωλήσῃν, εἶναι μετοχικὴ ἐταιρεία, ἣτις δὲν περιλαμβάνει εἰμὴ αὐτὴν μόνην τὴν ἐπιχείρησιν, καὶ παύει μετ' αὐτὴν.

Οἱ συνεταῖροι τῶν μετοχικῶν ἐταιριῶν δὲν εἶναι ἀλληλέγγυοι, καὶ οἱ συναλλάξαντες δὲν δύναται νὰ ἐνάξουν εἰμὴ μόνον ἐκείνον τὸν συνεταῖρον μετὰ τοῦ ὁποῖου ἐσυμφώνησαν, ὅθεν καὶ αἱ ἐταιρίαι αὗται δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ τῶν λοιπῶν ἐταιριῶν δικτυπώσεις. (14.)

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

Πρόχειρος καὶ αὐτοσχέδιος κατασκευὴ σαπωνίου.

Ἐῖπαμεν εἰς ἕνα τῶν προηγουμένων ἀριθμῶν ὅτι τὸ πάχος τῶν ζῶων δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ σαπωνίου, καὶ ἐφεύρομεν παράδειγμα τοῦ πράγματος. Ἀπὸ τὴν περιήγησιν εἰς τὰς βορείους ἐπαρχίας τῆς Ἀμερικῆς βιομηχανικοῦ τινος μανθάνομεν ὅτι διὰ τὴν μακρὰν ἀπόστασιν τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν τεχνικῶν ἐργαστηρίων πολλοὶ ἄποικοι μεθοδεύονται καὶ αὐτοσχεδιάζουσιν ἄπειρα πράγματα, καθὼς καὶ τὸ σαπῶνιον. Βάλλουσι δὲ χάριν τούτου κατὰ μέρος ὅλα τὰ ὄσα τοῦ κρέατος, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται, καὶ ἀφίνουσιν αὐτὰ νὰ ξηρανθῶσιν εἰς ἐπιτήθειον πρὸς τοῦτο τόπον. Ἐκεῖ ὁμοίως ἐπισωρεύουσι ὅλον τὸ ταγγὸν ἢ ὅπωςδὴποτε ἄχρηστον πάχος, τὰ κομμάτια τῶν ἀλειμματοκηρίων, ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅλα τὰ λιπαρὰ σώματα, τὰ ὁποῖα περισσεύουσιν ἀπὸ τὴν οικονομικὴν ὑπηρεσίαν. Ὄταν δὲ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς σαπωνοποιίας, συντρίβουσι τὰ ὄσα καὶ βάλλουσι αὐτὰ μετὰ τὰ λιπαρὰ σώματα εἰς κακκάδιον. Ἐπειτα ἐτοιμάζουσι

θολοσακτὴν, εἴτε ἀλισίβαν, καθὼς αἱ γυναῖκες διὰ τὴν πλύσιν, καὶ δέχονται τὸ ὑγρὸν ὑποκάτω τοῦ κορινίου εἰς ἓν ἀγγεῖον. Διὰ τὴν ἀνακατάστασιν δὲ τὴν θολοσακτὴν δυνατωτέραν, βάλλουσιν ὡς ἐν τέταρτον ἀσβέσου ὄχι ἐσθεσμένης, καὶ δύο ὡς τρεῖς φύκτας ἀλατος μαγειρικοῦ. Ἡ θολοσακτὴ γίνεται πυκνοτέρα ὅταν τὴν περάσωμεν πολλάκις διὰ μέσου τῆς τέφρας καὶ τῆς ἀσβέσου· ὅταν δὲ τὴν θέλωμεν ἀραιωτέραν, προσθέτομεν πλείοτερον ὕδωρ.

Μετὰ τὰς τοιαύτας προετοιμασίας βάλλουσιν ἐπάνω τοῦ πυρὸς τὸ κακκάβιον γεμάτον ἐξ ἡμισείας ἀπὸ τὰ κομμάτια τῶν ὀσέων καὶ τὸ πάχος, ἢ ἀλειμμα, ταγγὴν βούτυρον κτλ. σκεπάζουσιν αὐτὰ μετὰ τὴν θολοσακτὴν, βράζουσι μετὰ ὀλίγην φωτίαν, χύνοντες νέαν θολοσακτὴν, ἐφ' ὅσον τὸ ὑγρὸν ἐξατμίζεται· ὅταν δὲ ἴδωσιν ὅτι δὲν ἐπιδέχεται πλέον τὸ μίγμα πλειότεραν δηλ. ὅτι δὲν τὴν βροῦξ, τὸ σαπῶνιον σχεδὸν ἐσχηματίσθη· τότε μένει πλέον νὰ ἐκβάλῃ κἀνεὶς μετὰ τὸ ἐξαφριστήριον τὰ ὀσεώδη μέρη, τὰ ὅποια χωρίζονται, καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁμαλῶς τὴν ἔψιν εἴτε τὸ ψήσιμον τοῦ σαπωνίου, ὡς ὅταν ἔχη ἤδη ἀρκετὴν σύστασιν χύνουσιν αὐτὸ εἰς διάφορα ἀγγεῖα, καθδία, τύπους (καλούπια) διαφόρους κτλ. καὶ τὸ διατηροῦσιν εἰς ξηρὸν τόπον διὰ νὰ λαμβάνωσιν ἀπ' αὐτοῦ ὁσάκις ἔχουσι χρεῖαν.

Ἄν τὸ πάχος τύχη νὰ ἔχη βαρεῖαν ὄσμην, μία οὐγγία πνεύματος τερεβενθίνης ἢ 4 ὡς 8 κἀνεὶς ἄλλου τοιοῦτου ἀρωματικοῦ, οἶον περγαμότου, λαβαντίδος ἢ λεβάντας, θυμάρου, ἀνίσου λεμονίου κτλ. κατὰ τριάντα λίτρας σαπωνίου, ὅταν χυθῶσιν εἰς τὸ κακκάβιον περὶ τὸ τέλος τῆς ἐψήσεως, ἐξαλείφουσιν εὐκόλως τὸ ἐλάττωμα.

Θέλωμεν δώσει τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τοῦ συνηθεστάτου σαπωνίου εἰς ἄλλο φυλλάδιον. (6.)

ΟΙΝΟΠΟΙΪΑ (Συνέχεια).

Τὰ καθδία ἢ βαρέλια πρέπει νὰ γεμίζωνται ὀλοκλήρως σχεδὸν μετὰ τὸ γλεύκος· ἀφοῦ δὲ περάσῃ ἡ πρώτη τῆς ἀναζέσεως ὄρμη, πρέπει νὰ ἀναπληρωθῇ μετὰ νέον οἶνον ὅ,τι λείπει, διὰ νὰ μὴν μείνη ποτὲ τὸ ἀγγεῖον, οὔτε κἀν ἐν μέρει ἄδειον, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ γίνηται ἀπὸ 15 εἰς 15 ἡμέρας ὡς τὸν Ἰανουάριον μῆνα, μετὰ ταῦτα δὲ ἀπὸ 30 εἰς 30 ἡμέρας ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ νέος οὗτος οἶνος, τὸν ὁποῖον χύνομεν πρέπει νὰ ἦναι τῆς αὐτῆς ποιότητος, τοῦλάχιστον ὄχι κατώτερος, μάλιστα ἀφοῦ παύσῃ ὁ ὀργανισμὸς εἴτε ἡ ἀνάζεσις.

Ὁ οἶνος μεταγγίζεται κυρίως πρῶτον μὲν μεταξὺ Νοεμβρίου καὶ Δε-

κεμβρίου, δεύτερον δὲ περὶ τὸν Φεβρουάριον καὶ τρίτον περὶ τὸν Ἀπρίλιον. Ὁ μεταγγισμὸς δὲ αὐτὸς πρέπει νὰ ἐκτελεῖται μετὰ σίφωνα ἀπὸ κασιτερωτὸν σιδήρον (τενεκὲν), τοῦ ὁποῖου ἐξηγοῦμεν ἄλλοτε τὴν βιομηχανικὴν χρῆσιν. Εἶναι ἀνάγκη δὲ ἀφοῦ ἀδειάζωμεν τὸ βαρέλιον νὰ ἐκβάλωμεν καὶ ὅλην τὴν τρυγίαν, ἥτις εὐρίσκεται κατακαθισμένη, καὶ ἀφοῦ πλύνωμεν τὸ ἀγγεῖον νὰ μεταγγίσωμεν ἐντὸς αὐτοῦ ἄλλον οἶνον, ἔπειτα ἀφίνομεν τὸν μεταγγισμένον τοῦτον οἶνον εἰς ὑπόγειον τόπον, ἀφοῦ σφίγζωμεν καλὰ τὰ στεφάνια.

Ὁ οἶνος καθαρίζεται μετὰ κόλλαν κατὰ τὰ μέσα τοῦ Μαρτίου πρὶν μεταγγισθῆ, καὶ ἔπειτα πρὶν τὸν βάλλωμεν εἰς βωκάλια, ἂν ἔχωμεν σκοπὸν.

Ἄλλὰ τὸν μέλαν ἢ κόκκινον οἶνον τοῦ πρώτου χρόνου δὲν ἔχομεν ἀνάγκη νὰ καθαρίσωμεν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

Τὸν συρὸν οἶνον διορθῶνους μετὰ μίαν λίτραν ἀλκοολίου καὶ δύο μέλιτος ἀναδεύομενα ὁμοῦ καὶ βρασμένα πρότερον, διὰ νὰ ἐκβῇ τὸ κηρὸν.

Τὸ ἀλκοόλιον χυμένον μόνον δίδει δύναμιν εἰς τὸν ἀδύνατον οἶνον.

Ἄντι τῆς κόλλας διὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ οἴνου δυνάμεθα νὰ καύσωμεν κομμάτια πυροβολικῆς πέτρας, καὶ πυρακτωμένας νὰ ρίψωμεν εἰς τὸν οἶνον.

Τὸ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὰ βαρέλια πρέπει νὰ ἐκλέγωνται μάλιστα, μεγάλα, χονδρὰ καὶ καλῶς σφιγμένα διὰ νὰ μὴ ἐξατμίζεται ὁ οἶνος καὶ ἀδυνατίζει.

Ἄν ποτὲ ὁ οἶνος παγώσῃ ἐν μέρει, πρέπει νὰ τὸν ἐκβάλωμεν ἀπὸ τὸ ἀγγεῖον ἐκεῖνο πρὶν ἀναλύσῃ ὁ πάχος, ἐπειδὴ τὰ σχηματισθέντα κρυστάλλα συγκείμενα ἀπὸ ὕδωρ θέλωσι τὸν διαφθεῖρει ὅταν ἀναλύσῃ.

Πρέπει δὲ νὰ τὰ ἐμποδίσωμεν πάντοτε μετὰ πανίον τοῦ νὰ περάσωσιν ἀπὸ τὸν σφύριγγα μετὰ τὸν οἶνον.

Τὰ ὄριμα μέσπιλα κομμένα εἰς τέσσαρα, ἂν ριφθῶσι περασμένα εἰς κλωστήν, ἐντὸς τοῦ οἴνου, ὅστις ἀπέκτησεν ὄσμην εὐρωτος (μούχλας) τὴν ἐξαλείφουσι μετὰ ἓνα μῆνα.

Ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ὠφελεῖ ὁμοίως τὸ ἡμίσητον (μεσόψητον) ψωμίον, τὸ ὁποῖον ἐκβάλωμεν ἀπὸ τὸν κλίβανον (φούρνον) καὶ σκεπάσωμεν μετὰ καρυόφυλα (γαρούφαλα) ἔπειτα δὲ βάλωμεν πάλιν διὰ νὰ ἐψῆθῃ ὡς τέλος, καὶ τὸ κρεμάσωμεν εἰς τὸ βαρέλιον, χωρὶς νὰ ἐγγίξῃ τὸν οἶνον.

Ὁ γύψος καὶ ὁ μὴ ἐσθεσμένος ἄσβεστος ἐξαλείφουσιν τὴν ὀξυνάδαν, ὅταν τὸν ρίψωμεν μίαν ὡς 2 οὐγγίας εἰς οἶνον 150 ὡς 180 ὀκάδων. Ἀλλὰ τοῦτο

πρέπει να γίνεται εις τους χρόνους εκείνους, όπου τα σφύλια δὲν ερθαταν καλῶς να ὠριμάσῃσι.

Συμβουλευουσιν ἀκόμη ὡς θεραπείαν καὶ τὸν βρασμένον οἶνον, ἕως οὗ να ἐξατμισθῇ τὸ τρίτον μέρος· τρία ἢ τέσσαρα βωκάλια τοῦ τοιοῦτου οἴνου χυνόμενα εἰς τὸ βρέλιον με δύο κομμάτια θυμιάματος ὡς καρύδια ἐμποδίζουσι τὴν ὀξυνάδα.

Ἄλλοι λέγουσιν ὅτι δι' ὅσα βαρέλια οἴνου θέλομεν ἔχει, τίσας φούκτας ἀλατο· μαγειρικῶς να ῥίψωμεν μετὰ τὰ σφύλια εἰς τὸν κάδον διὰ να προλάβωμεν τὴν ὀξύνησιν. (3.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Η Κυρία Mile νεάνις Λιδιών τεχνήτρια κεντημάτων εἰς τὴν Nancy ἀποθανοῦσα τὴν 14 Ἰαννουαρ. 1836 ἀφῆκε διὰ διαθήκης εἰς τὴν πόλιν ταύτην 200,000 φράγκων δωρισμένων διὰ να σέλλωνται κατ' ἔτος εἰς Παρισίους καὶ Λουβδουον (Λυόν) 5 ὡς 6 παιδία πτωχῶν οικογενειῶν, τὰ ὑποῖα να διδασκῶσιν ἐκεῖ τὰς βιομηχανικὰς ἐπιστήμας καὶ μάλιστα τὸ σχέδιον διὰ να ὠφελήσωσιν τὴν πατρίδα των ἐπιστρέψαντα. Εὐγενῆς χρησῆς ἀξιολόγου πλοῦτου, τὴν ὁποίαν αἱ ἐφημερίδες τῆς Γαλλίας σύστησαν εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν ἔπαινον τοῦ κοινῶ.

— Μετὰ τῶν ὠφελίμων ἀνδρῶν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν κοινωσίαν, ὅπου ἐθέρισε πρὸ ὀλίγων μηνῶν ὡς σάχης μεσωμένους καὶ κατακάρπους τοῦ θανάτου τὸ δρέπανον εἶναι ὁ Sir John Sinclair βρωῶνος τοῦ Ulloter θεμελιωτῆς καὶ πρέεδρος τοῦ ἀγρονομικοῦ γραφείου τῆς Ἀγγλίας, εἰς ἐκ τῶν ὀλίγων ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἐπλούτισαν τὴν γεωργικὴν μετὰ διαφόρους μεθόδους καὶ παρατηρήσεις· ἀπέθανε δὲ 82 ἐτῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ Δεκεμβρίου εἰς τὴν κόλπον τῆς οικογενείας του.

ἔχομεν δὲ τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου ἀνδρῶς συγγράμματα καὶ ἄλλα, μάλιστα δὲ τὸ Rapports of agriculture, τὸ ὅποιον συνεισέφερε τίσσον εἰς τὴν πρόσδοον τῆς ἀγγλικῆς γεωργίας, καὶ τὸν ἄγρονομικὸν κώδικα, τὸν ὅποιον μετέφρασεν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ ὁ Μητθαῖος Dombasle διδάσκαλος τῆς γεωργικῆς εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἐπαινοῦνται δὲ καὶ ὁ Κώδικς τῆς υγιείας καὶ τοῦ γήραος, ἢ Ὁλλανδικὴ γεωργία κτ.λ.

Ὁ Français (κόμης Ἀντώνιος) de Nantes μέλος τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως τῶν Γάλλων κατὰ τὸ 1789, ὅςως πέρασεν ὅλους τοὺς θλιβεροὺς τῶν

καιρῶν τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως χρόνους ἀπολαύων πάντοτε τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ κοινῶ. Ὄθεν ὅτε ὁ Ναπολέων ἀνηγορεύθη Ἰπταος τὸν ἔφερεν εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας· διέπρεψε δὲ ἔκτοτε εἰς τὸ λογιστικὸν τῶν εἰσπράξεων. Μετὰ τὴν ἐπαναστάσιν τοῦ Ἰουλίου προσαγορευθεὶς πατρίκιος ἔλαθε νέον βραβεῖον τῆς ἀρετῆς του· ἐβυσίασε δὲ ὅλους τοὺς τελευταίους τῆς ζωῆς του χρόνους εἰς τὸ κοινὸν ἄρελος συνεισφέρων διάφορα οἰκονομικὰ, γεωργικὰ καὶ τεχνολογικὰ ἄρθρα εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ εἰς πολλὰ νεώτερα τῆς Γαλλίας συγγράμματα. (3.)

— Ὁ Κ. Ρίττερ εἰς ἀπὸ τῶν ἀληθῶς σοφῶν τῆς Γερμανίας ἦλθε κατ' αὐτὰς εἰς τὴν πύλιν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἀνεχώρησε μετ' ὀλίγον διὰ να ἐξακολουθήσῃ τὴν περιήγησίν του εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὅλοι οἱ φιλόλογοι Ἕλληνες ὅσοι διέτριψαν εἰς τὴν Εὐρώπην γνωρίζουσι βέβαια τὸ ἀξιόλογον αὐτοῦ σύγγραμμα, τὸ ὅποιον ἐπιμήθη τόσον εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ ἐπιγράφεται «Γενικὴ συγκριτικὴ Γεωγραφία, ἢ ἔρευνα τῆς γῆς, κατ' ὅσας ἔχει σχέσεις μετὰ τὴν φύσιν καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρώπου, βιβλίον χρήσιμον εἰς τὴν σπουδὴν καὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν φυσικῶν καὶ ἱστορικῶν ἐπιστημῶν».

— Πολλοὶ γεωλόγοι διέτυγχονταὶ ὅτι ἡ μεσημβρινὴ Νορβηγία ἦτον ἄλλοτε ὑπόβρυχος εἰς τὴν θάλασσαν. Φαίνονται τῶντι ἔχην εἰς αὐτὴν διαφόρων θαλασσιῶν ζώων 100 πόδας ἐπάνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ πελάγους. Φαίνονται προσέτι γραμμαί, αἱ ὅποιαὶ διακρίνουσι τὴν παλαιὰν ἀκτὴν, πολὺ ὑψηλότερα τῆς σημερινῆς· φαίνονται τέλος σωροὶ χαλίκων παράλληλοι εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς γῆς.

Φιλολογικαὶ εἰδήσεις.

Γαλλία.

Ἐκδίδεται ἀπὸ τίνος εἰς Παρισίους νέον περιοδικὸν σύγγραμμα «Revue Française et étrangère» ἐπιγραφόμενον.

— Ὁ Κ. Moreau de Jones ἐξέδωκε μετὰ τὸ ὠφέλιμα αὐτοῦ συγγράμματα καὶ καταστατικὴν πραγματείαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, διηρημένην εἰς 15 μέρη, γῆν, πλῆθος κατοίκων, γεωργίαν, μεταλλεῖα, βιομηχανία, δημόσιος πλοῦτος, ἐμπόριον, ναυτιλία, ἀποικίαι, διαίτησις, ταυεῖον, στρατιωτικὴ δύναμις, δικαιοσύνη, δημόσιος ἐκπαίδευσις, γεωργικὰ συμπέρασματα. Εἰς τὸ ἀξιόλογον τούτο βιβλίον ὁ ἐισημένος συγγραφεὺς συγκρίνει προσέτι πρὸς ἀλλήλας τὰς διαφόρους ἐπικρατείας τῆς Εὐρώπης.

— Ὁ 1836 χρόνος δὲν ἦτο τίσσον εὖφορος εἰς τὴν φιλολογίαν τῶν Γάλλων, ὅσον οἱ ἀμέσως πρὸ αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐτυπώθησαν 25 ἑκατομμύρια ὀλιγότερον τυπογραφικὰ φύλλα. Ἡ ἐλάττωσις δὲ αὐτὴ ἔπεσε μάλιστα εἰς τὰ θεολογικὰ καὶ φιλοσοφικὰ βιβλία.

Ὁλλανδία.

Ὁ Van Bækeren ἀπὸ Gröninges προκλήγει τὴν διὰ συνδρομῆς ἔκδοσιν

τοῦ ἀκολούθου συγγράμματος: «Ἱστορία τοῦ ἠθικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς καθόδου τῶν Ἡρακλειδῶν μέχρι τῆς δυναστείας τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ τοῦ δόκτορος Van Limburg-Brauwer διδασκάλου εἰς τὸ πανεπιστήμιον Gröningen» διαιρεῖται δὲ τὸ βιβλίον εἰς 6 τόμους.

Γερμανία.

Καθ' ἕκαστον χρόνον αὐξάνει ὁ κατάλογος τοῦ βιβλιοεμπορίου τῆς Λειψίας: ὁ περυσινὸς συνίστατο ἀπὸ 26 τυπογραφικὰ φύλλα, καὶ περιεῖχε 4353 νέα βιβλία, εἴτε νέας ἐκδόσεις: ἐκ τούτου 429 μόνον ἦσαν τυπωμένα εἰς ξένους τόπους, τὰ δὲ ὑπόλοιπα ὅλα 3,294 εἰς τὴν Γερμανίαν, συμπεριλαμβανομένης ὅμως καὶ τῆς Ἑλβετίας, Οὐγγαρίας καὶ ὅλης τῆς Πρωσίας. Ἰδιαιτέρως δὲ ἦσαν

Εἰς τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν	3200,
Εἰς παλαιὰς γλώσσας	302,
Εἰς νέας γλώσσας ξένας	539,
Μυθιστορίαι	144,
Θεατρικὰ	23,
Μουσικὰ	42,
Χάρται	103.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω 239 εἶναι μεταφράσεις ἀπὸ ξένας γλώσσας, καὶ 349 περιοδικὰ συγγράμματα.

Ἐδημοσιεύθησαν δὲ ὅλα ἀπὸ 56 ἐκδότας, ἐξ ὧν ὁ Basse ἀπὸ Guedlinburg συνεισέφερε 92, ὁ Reitzel ἀπὸ Κοπεγχάγην 82, ὁ Ρέιμερ ἀπὸ Βερολῖνον 53, ἡ οἰκία τοῦ Metzler ἀπὸ Στουτγάρδην 46, ἡ τοῦ Ἀρνόλδ ἀπὸ Δρέσδρην 45, ἡ τοῦ Κόττα ἀπὸ Στούτγαρντ 44, ἡ τοῦ Βροχάουζ ἀπὸ Λειψίαν 42, ἡ τοῦ Φρίεδλιν. Αὐτόθεν 41, ἡ τοῦ Voigt ἀπὸ Βεῖμαρ. 40.

Ἐκ τῶν εἰρημένων βιβλίων ἀνήκουσιν εἰς τὴν Αὐστρίαν 226 (εἰς τὴν Βιένναν μόνον 165), εἰς τὴν Πρωσίαν 1151, εἰς τὴν Παθαοίαν 469, εἰς τὴν Σαξωνίαν 669, (εἰς τὴν Λειψίαν μόνον 556), εἰς τὸ Χανόβερ 106, εἰς τὸ Βούρτεμπεργ 331, εἰς τὸ Βάδεν 156, εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ Hesse 141, εἰς τὸ Χόλτστὲιν 40, εἰς τὰ τέσσαρα σαξωνικὰ δουκάτα 160, εἰς τὸ Βρουνσβικ 35, εἰς τὸ Φραγκοφόρτιον 55, εἰς τὸ Χαμβούργ 123.

— Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας ἐτίμησε μετ' χρυσοῦν καὶ ἀδάμαντοκόσμητον ταβακοθήκην τὸν Μερόνην βιβλιοπώλῃν τῆς Λειψίας, ὅς τις ἀφείρωσεν εἰς αὐτὴν δοκίμιόν τι περὶ τοῦ Σεκσπίρου, ἔθνικοῦ ποιητοῦ τῶν Ἀγγλων. (3.)

(Τέλος τῆς δευτέρας ἐξιμητίας τοῦ πρώτου ἔτους.)

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

